

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: پیه اسکوبار
برگردان و تلخیص: برزین روستانی
۲۷ مارچ ۲۰۲۳

خداحافظ، دوران ۱۹۹۱-۲۰۲۲

سال ۲۰۲۳ برای ناتو در وضعیت کاملاً عجیبی آغاز شده است، زیرا وزیر دفاع روسیه، شویگو، اعلام کرد که فرمانده ناوگان نیروی بحری روسیه -دریاسالار گورشکوف- تور بحری خود را آغاز کرده است، آنهم در حالی که کارت ویزیت آقای «زیرکن ۲» مافوق صوت را در جیب دارد.

این تور تجاری، اقیانوس‌های اطلس و هند را در بر می‌گیرد و البته شامل بحیره مدیترانه، همان «بحیره ما»ی سابق امپراتوری روم می‌شود. ۳ پرسه‌زنی آقای زیرکن مطلقاً هیچ ربطی به جنگ در اوکراین ندارد: تنها نشانه‌ای است از آن که در آینده، وقتی صحبت از برشته کردن ماهی‌های ۴ بزرگتر از پرداختن از گروه روان‌پزش‌های کیف به میان می‌آید، چه اتفاقی خواهد افتاد.

در پایان سال ۲۰۲۲، شاهد سرخ شدن ماهی بزرگ مذاکرات اوکراین بودیم. اکنون در یک بشقاب داغ سرو و کاملاً هضم شده است. مسکو به‌طرز دردناکی صراحتاً اعلام کرده است که هیچ دلیلی برای اعتماد به ابرقدرت «بی‌عرضه در توافق» رو به زوال را ندارد.

حالا حتی رانندگان تاکسی در داکا هم روی این موضوع شرط‌بندی می‌کنند که «حمله زمستانی» موعود چه زمانی آغاز می‌شود و تا کجا پیش خواهد رفت. مسیر پیش روی جنرال آرمگدون ۵ روشن است: غیرنظامی کردن همه‌جانبه و برق‌زدائی از نیروهای نظامی همراه با جمع کردن توده‌های اوکراینی با کمترین هزینه ممکن، زیر چتر نیروهای مسلح روسیه در دونباس، تا وقتی که روانی‌های کیف طلب بخشش کنند.

یکی دیگر از ماهی‌های بزرگ سرخ شده در یک بشقاب داغ در پایان سال ۲۰۲۲، توافق‌نامه مینسک ۲۰۱۴ بود. آشپز کسی جز صدراعظم سابق مرکل («تلاش برای خرید زمان در اوکراین» ۶) نبود. بدین مضمون روشن که ستراتیژی

ترکیبی شترواسی ۷ - نومحافظه کار و نولیبرال-محافظةکاران مسؤول سیاست خارجی ایالات متحده، از ابتداء، راه انداختن یک جنگ دائمی نیابتی علیه روسیه بود.

مرکل ممکن است چیزی داشته باشد که جلوی روس‌ها به آنها بگوید. او -مانند مایک پمپئوی جیغ جیغو- دروغ گفت و بارها و بارها، برای سال‌ها، به دروغش ادامه داد. این برای مسکو شرمی به‌دنبال ندارد، بلکه برای برلین ننگ‌آور است: یک نمایش تمام عیار دیگر از عبودیت کامل نسبت به امپراتوری.

واکنش ماریا زاخاروا از وزارت خارجه روسیه، در جایگاه منادیان معاصر، به همان اندازه جالب بود: اعتراف مرکل می‌تواند به عنوان دلیل و مدرکی ویژه در دادگاهی استفاده شود که سیاستمداران غربی را به‌عنوان مسؤولین تحریک جنگ نیابتی روسیه و اوکراین به محاکمه می‌کشد.

البته شاید کسی نتواند این را به‌وضوح تأیید کند که همه این‌ها می‌تواند بخشی از یک معامله مخفی و فزاینده روسیه و المان باشد که منجر به بازیابی حداقل بخشی از حاکمیت المان شود.

حالا، وقت سرخ کردن ماهی ناتو است

در همین حال، دیمیتری مدودف، نایب رئیس شورای امنیت روسیه، با اعتماد به نفس کامل، آب‌وتابی به داستان ماهی سرخ شده مذاکره داد: «آخرین هشدار به همه ملت‌ها! هیچ کاری با جهان انگلوساکسون نداریم [زیرا] دزد، کلاهبردار، و دغل‌بازی است که می‌تواند دست به هر کاری بزند... از این به بعد ما متکی به خود خواهیم بود. تا زمانی که نسل جدیدی از سیاستمداران عاقل به قدرت نرسند، هیچ‌کس در غرب نیست که بتوانیم به هر دلیلی با او در ارتباط باشیم» مدودف، درست چند روز قبل از آخرین مذاکره از مذاکره های مجازی «زوم» -بین شی و پوتین- که به نوعی غیررسمی پرونده سال ۲۰۲۲ را با مشارکت ستراتیژیک و کاملاً هماهنگ روسیه-چین بست، به‌طور قابل توجهی، کم و بیش همان متن را شخصاً برای شی جین‌پینگ در بیجینگ خواند.

طی چند ماه آینده در جبهه جنگ، شیار جدید تهاجمی- جنرال آرماگدون، به یک واقعیت غیرقابل انکار روی زمین منجر خواهد شد: تقسیمی بین یک سیاهچاله ناکارآمد یا ناقص اوکراین در غرب، و نو-روسیا در شرق. حتی صندوق بین‌المللی پول هم، اکنون تمایلی به ریختن وجوه اضافی به سیاهچاله ندارد. بودجه سال ۲۰۲۳ کیف، کسری - غیرواقعی- ۳۶ میلیارد دلاری دارد. نیمی از بودجه مربوط به ارتش است. کسری واقعی در سال ۲۰۲۲ حدود ۵ میلیارد دلار در ماه بود، و به‌ناچار افزایش خواهد یافت.

تیموفی میلونوف، استاد دانشکده اقتصاد کیف، به ناله در آمده است: صندوق بین‌المللی پول نگران «بدهی پایدار» اوکراین است. وی افزود: «اگر حتی صندوق بین‌المللی پول نگران است، پس تصور کنید سرمایه‌گذاران خصوصی چه فکر می‌کنند». هیچ «سرمایه‌گذاری» در اوکراین وجود نخواهد داشت. کرکس‌های چندملیتی، زمین و هر دارائی مولد کوچکی که ممکن است باقی مانده باشد را مفت به‌چنگ خواهند آورد.

مسئلاً بزرگترین ماهی که در سال ۲۰۲۳ سرخ می‌شود، اسطوره ناتو است. همه تحلیل‌گران جدی نظامی، از جمله تعداد کمی از امریکائی‌ها، می‌دانند که ارتش و مجتمع صنعتی نظامی روسیه، صاحب سیستمی برتر از آنچه در پایان اتحاد جماهیر شوروی وجود داشت، و بسیار برتر از ایالات متحده و سایر اعضای ناتو امروزی است.

ضربه نهائی به اتحاد احتمالی بین المان (اتحادیه اروپا)، روسیه و چین به سبک مکیندر ۸- که واقعاً از اهداف پنهان جنگ نیابتی ایالات متحده در اوکراین است- مطابق رؤیاهای شترواسی پیش نمی‌رود.

صدام حسین، دست‌نشانده سابق امپراتوری، به این دلیل که می‌خواست دالر نفتی را دور بزند، دچار «رژیم پنج» شد. اکنون ما رشد اجتناب‌ناپذیر پترو-یوان را داریم؛ همانطور که شی جین‌پینگ در ریاض اعلام کرد «در سه الی پنج سال» آینده: شما با حمله غافل‌گیرانه به بیجینگ، نمی‌توانید جلوی آن را بگیرید. در سال ۲۰۰۸، روسیه بازسازی گسترده نیروهای راکتی، و یک برنامه ۱۴ ساله برای مدرن‌سازی نیروهای مسلح زمینی را آغاز کرد. نمایش آقای زیرکُن با کارت ویزیت مافوق‌صوت خود در سراسر «بحیره ما»، تنها بخش کوچکی از تصویر بزرگ است.

اسطوره قدرت ایالات متحده

سیا افغانستان را -حتی با کنار گذاشتن خط تولید هروئین- طی یک عقب‌نشینی تحقیرآمیز رها کرد تا به اوکراین نقل مکان کند و همان سیاست‌های ورشکسته را ادامه دهد. سیا به همراه MI6 و دیگران، پشت خرابکاری‌های مداوم زیرساخت‌های روسیه است؛ [چیزی که] دیر یا زود به صورت خودشان بر خواهد گشت.

برای مثال، شاید تعداد کمی از مردم - شامل مأموران سیا - بدانند که شهر نیویورک ممکن است با یک حرکت ویران شود: منجر کردن پل جورج واشنگتن. این شهر بدون پل نمی‌تواند غذا و بیشتر نیازهای خود را تأمین کند. شبکه برق شهر نیویورک را می‌توان با حمله به مراکز کنترل آن نابود کرد. احیای دوباره آن ممکن است یک سال طول بکشد. علی‌رغم گردوخاک‌های بی‌شمار جنگ در اوکراین، وضعیت کنونی، تنها نشان از یک درگیری دارد. جنگ واقعی هنوز حتی شروع هم نشده است. ممکن است بزودی آغاز شود. شاید.

جدا از اوکراین و پولند، هیچ نیروی قابل ذکر دیگری از ناتو وجود ندارد. المان مقدار مسخره‌ای از مهمات برای مصرف دو روزه فرستاده است. ترکیه حتی یک سرباز برای جنگ با روسیه در اوکراین اعزام نخواهد کرد. از ۸۰.۰۰۰ نیروی امریکائی مستقر در اروپا، تنها ۱۰ درصد آنها مسلح هستند. اخیراً ۲۰.۰۰۰ مورد اضافه شده است که چیز مهمی نیست. اگر امریکائی‌ها سربازان خود را در اروپا فعال می‌کردند - چیزی که به خودی خود بسیار مضحک است - جایی برای فرود آذوقه یا نیروی کمکی نداشتند. همه فرودگاه‌ها و بنادر بحری می‌توانند در عرض چند دقیقه توسط راکت‌های مافوق صوت روسیه - در اروپای قاره‌ای و بریتانیا - نابود شوند.

علاوه بر این، تمام مراکز سوخت مانند روتردام برای نفت و گاز طبیعی، تمام تأسیسات نظامی، از جمله پایگاه‌های امریکائی در اروپا: گرافن‌ور، هوهن‌فلز، رامشتاین، باوم‌هولدر، ویلسک، اسپانگ‌دالم، و ویس‌بادن در المان (برای ارتش و نیروی هوایی)؛ پایگاه هوایی آویانو در ایتالیا؛ پایگاه هوایی لائرس در جزایر آزور پرتغال؛ ایستگاه بحری روتا در اسپانیا؛ پایگاه هوایی اینجریلیک در ترکیه؛ و ایستگاه‌های نیروی هوایی سلطنتی لیکن‌هیت و میدن‌هال در بریتانیا، نیز می‌توانند نابود شوند.

همه جت‌های جنگنده و بمب‌افکن‌ها چه هنگام فرود و چه پس از فرود می‌توانند نابود شوند. جایی برای فرود آمدن وجود نخواهد داشت جز در اتوبان، جایی که زمین‌گیر خواهند شد.

راکت‌های پاتریوت بی‌ارزش‌اند؛ همانطور که کل جنوب جهانی در عربستان سعودی شاهد آن بود، وقتی که تلاش کردند تا راکت‌های حوثی‌ها را که از یمن می‌آمدند، بزنند. گنبد آهنین اسرائیل حتی نمی‌تواند تمام راکت‌های بدوی را که از غزه می‌آیند، نابود کند.

قدرت نظامی ایالات متحده، اسطوره برتر انواع ماهی‌های سرخ شده است. اساساً آنها در پشت نمایندگان نیابتی - مانند نیروهای مسلح اوکراین - پنهان می‌شوند. نیروهای ایالات متحده ارزشی ندارند مگر در شکار بوقلمون؛ مثل عراق در

سال‌های ۱۹۹۱ و ۲۰۰۳؛ در برابر حریف معلول، در وسط بیابان، بدون پوشش هوایی و هرگز فراموش نکنید که چگونه ناتو به‌طور کامل توسط طالبان تحقیر شد.

نقطه شکست نهانی

سال ۲۰۲۲ به یک دوران پایان داد: آخرین نقطه شکست «نظم بین‌المللی مبتنی بر قوانین» که پس از سقوط اتحاد جماهیر شوروی تثبیت شده بود.

امپراتوری وارد چرخه نومیدی و خودزنی شده و همه رشته‌هایش را پنبه کرده است: جنگ نیابتی در اوکراین، پیمان آکوس، هیستری تایوان، همه برای از بین بردن سازوکارهایی است که خودش در سال ۱۹۹۱ ایجاد کرده بود. عقب‌گرد از جهانی‌سازی، توسط خود امپراتوری صورت خواهد پذیرفت: از دزدیدن بازار انرژی اتحادیه اروپا از دست روسیه - تا دست نشانندگان بدبخت، انرژی بسیار گران ایالات متحده را خریداری کنند - گرفته، تا شکستن کل زنجیره تأمین نیمه‌هادی‌ها و بازسازی اجباری آن در اطراف خود، برای «انزوا»ی چین.

جنگ ناتو علیه روسیه در اوکراین، فقط یک مرحله از یک بازی بزرگ تازه است. برای جنوب جهانی، آنچه واقعاً اهمیت دارد این است که اوراسیا - و فراتر از آن - چگونه روند یکپارچگی خود را سامان دهند، گسترش BRI تا BRICS+9، از سازمان همکاری شانگهای تا کریدور بزرگ حمل‌ونقل شمال - جنوب، از اوپک+ تا مشارکت اوراسیای بزرگتر.

به معنای محدود، جهان کنونی شبیه جهان قبل از جنگ جهانی اول یا دوم است. تعداد فزاینده‌ای از کشورها در حال تلاش برای گسترش نفوذ خود هستند؛ اما با یک تفاوت: همه آنها: چین، روسیه، هند، ایران، اندونزی و دیگران، همانطور که شی جین‌پینگ آن را ابداع کرد، طالب چندقطبی‌گرایی یا «مدرن‌سازی صلح‌آمیز» هستند، و نه جنگ‌های دائمی.

پس خداحافظ ۱۹۹۱-۲۰۲۲. کار سختی شروع شده است. به بازی بزرگ جدید ترک [در نظام کهن] خوش آمدید.

1. <https://strategic-culture.org/news/2023/01/07/bye-bye-1991-2022/>

۲ - موشک مافوق صوت زیرکُن، با برد ۱۰۰۰ کیلومتر، که به ادعای ارتش روسیه، برگ برنده اوست.
۳ نام قدیمی بحیره مدیترانه، Mare Nostrum بود که در زبان لاتین، به معنای «بحیره ما» است.
۴ have bigger or other fish to fry. اصطلاحی به معنای «انجام کارهای مهم»، یا «قصد انجام کارهای مهم‌تر» است. اما در این متن، از آنجا که نویسنده با طنز و کنایه با اجزای این اصطلاح بازی کرده است، جهت وفاداری به ادبیات نویسنده از شیوه وی پیروی شده است.

۵ کنایه از نبرد نهایی بین خیر و شر.

۶ ن.ک. مقاله «مرکل نقشه غرب را رو کرد». دانش و امید؛ شماره ۱۵، ص ۱۳۱.

۷ لئو شتراوس (۱۹۷۳-۱۸۹۹) نظریه پرداز فلسفه سیاسی، پدر معنوی نومحافظه‌کاران، و مشهور به جهان‌بینی ضد علمی‌اش.

۸ ن.ک. مقاله «جدال امریکا و ترکیه». دانش و امید. شماره ۱۵، ص ۱۵۲.

۹ اشاره به گسترش پیمان سه جانبه برزیل، هند و روسیه، که اکنون شامل ۵ کشور بزرگ و چند کشور داوطلب عضویت است. / دانش و امید شماره ۱۶، اسفند ۱۴۰۱